

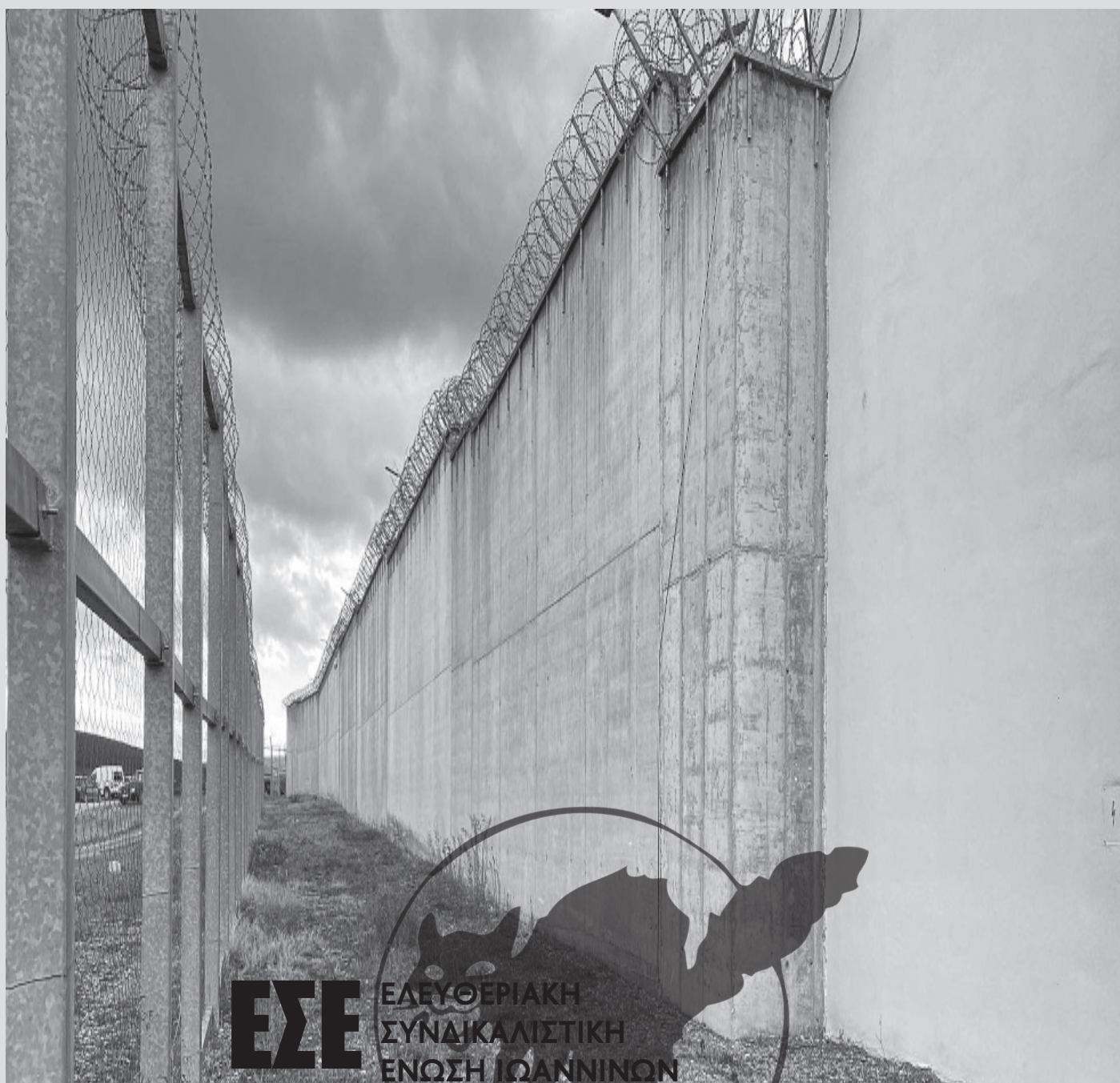
Φυλακές αθών: αυτοσχέδια κελιά, ΚΥΤ, ΠΡΟΚΕΚΑ, «Νέες κλειστές, ελεγχόμενες δομές» για όσες/-ους τολμούν να ζητήσουν προστασία στην Ελλάδα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΣΤΙΣ 18:30

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Για τους κολασμένους της γης, τα σύνορα βρίσκονται πλέον παντού. Έχοντας υπερβεί τη φυσική διάσταση των γεωγραφικών μεθωρίων, εγγράφονται πλέον πάνω στα σώματα των ίδιων των προσώπων που η κυρίαρχη εθνική τάξη πραγμάτων καθιστά «γυμνές ζωές», καταδικάζοντάς τες να σβήνουν τις μέρες τους από φυλακή σε φυλακή. Αναφερόμαστε στις διάφορες δομές εγκλεισμού όπως τα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ) και τα διάφορα αυτοσχέδια κέντρα κράτησης- κελιά μεταγωγών στα οποία καταλήγουν να διαμένουν οι άνθρωποι που μπαίνουν στη χώρα μας αναζητώντας διεθνή προστασία και πλέον ειδικότερα, στα νέου τύπου, επονομαζόμενα “Κλειστά Ελεγχόμενα Κέντρα” κατά το παράδειγμα των δύο εγκαταστάσεων που εγκαινιάστηκαν το Φθινόπωρο του ‘21 σε Σάμο και Λέρο.

Τα «νέα» αυτά «κέντρα», τα οποία - σύμφωνα με τις επίσημες δηλώσεις του υπουργού ενάντια στη μετανάστευση και στο άσυλο - «δημιουργήθηκαν για την καλύτερη προστασία των ίδιων των μεταναστών» αποτελούν χώρους κράτησης που αποκόβουν την επαφή των έγκλειστων με τον έξω κόσμο. Περιφραγμένα με διπλά, ατσάλινα συρματοπλέγματα τύπου NATO (οπλισμένοι με ξυράφια στην κορυφή) και περικυκλωμένα με τείχη στερούν στις/τους κατοίκους τους ακόμα

και την οπτική επαφή με το φυσικό τοπίο κάνοντάς τις/τους να χάνουν την αίσθηση του χώρου και του χρόνου και δημιουργώντας τους σταδιακά όλο και σοβαρότερα ψυχικά προβλήματα. Ακόμα, οι περιορισμοί που επιβάλλονται στις κινήσεις των κατοίκων αυτών των κέντρων, οι οποίοι δικαιούνται άδεια εξόδου σε συγκεκριμένα χρονικά πλαίσια, μόνο εφόσον αποδείξουν ότι έχουν σοβαρό λόγο να την αιτούνται, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών που έχουν εγγραφεί σε σχολεία της γύρω περιοχής, τα ηλεκτρονικά συστήματα, βιομετρικού ελέγχου δακτυλικών αποτυπωμάτων, τα τουρνικέ στη μία και μοναδική πύλη εισόδου εξόδου, οι ιδιωτικοί υπάλληλοι ασφάλειας (security), οι κάμερες επιτήρησης εντός του χώρου καθώς και η έντονη παρουσία αστυνομικών περιπόλων περιμετρικά των δομών υποδηλώνουν τη «μεγάλη επικινδυνότητα» όσων μένουν εκεί και δικαιώνουν ενώπιον της κοινής γνώμης την κατασκευή των καινούργιων αυτών γκέτο για όσους το εθνικό κι ευρωπαϊκό (υπερ)κράτος αναπαριστά ως «μιάσματα» και «πλεονάζοντες» πληθυσμούς.

Μέσα σ' αυτές τις εγκαταστάσεις εγκλεισμού, υπάρχουν επίσης τα επονομαζόμενα ΠΡΟ.ΚΕ.ΚΑ (Κέντρα Προαναχωρησιακής Κράτησης), τα οποία αποτελούν στην ουσία «μια φυλακή μέσα στη φυλακή», εφόσον πρόκειται για χώρους περιορισμού όσων κρίνονται απελαστέες/-οι, με ως επί το πλείστον αμφίβολης εγκυρότητας διαδικασίες. Στην

πράξη, μέσα σ' αυτές τις «μαύρες τρύπες του κράτους δικαίου» στοιβάζονται κυρίως πρόσωπα που έχουν συλληφθεί κατά την παράτυπη είσοδό τους και κρατούνται εκεί χωρίς να έχει καταγραφεί η βούλησή τους να καταθέσουν αίτημα ασύλου, είτε επειδή οι συνοριακές αρχές απέτυχαν να περάσουν απαρατήρητες τις επαναπροωθήσεις τους, είτε επειδή με βάση το μαζικό, αυθαίρετο profiling που διενεργούν όλο και πιο συχνά τελευταία (ενάντια στις διατάξεις που καθορίζουν ότι κάθε αίτημα ασύλου πρέπει να εξετάζεται εξατομικευμένα), κρίνουν ότι δεν έχουν το κατάλληλο, «προσφυγικό προφίλ», εφόσον δεν κατάγονται από συ-

γκεκριμένες γεωπολιτικές ζώνες. Τις περισσότερες φορές μάλιστα οι άνθρωποι κρατούνται εκεί για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, χωρίς καμία ανθρωπιστική οργάνωση να γνωρίζει την κατάστασή τους και τον ακριβή αριθμό τους, αφού ολ' αυτά συμβαίνουν μακριά από το βλέμμα της κοινωνίας, ενώ και απέλασή τους συχνά αποδεικνύεται

ανέφικτη από διοικητικής άποψης, καθώς κάποιες από τις επονομαζόμενες «ασφαλείς τρίτες χώρες» στις οποίες θα πρέπει να επιστραφούν δεν αποδέχονται αιτούντες άσυλο- πρόσφυγες από τις δικές τους χώρες προέλευσης.

Κατ' αυτό τον τρόπο και με τη χρηματοδότηση και τις ευλογίες της Ε.Ε. το ελληνικό κράτος εγκαθιδρύει τη συγκεκριμένη στιγμή αυτού του είδους τις δομές εγκλεισμού αθώων που το ίδιο κρίνει "ανεπιθύμητες/-ους", ολισθαίνοντας όλο και πιο κοντά στην ίδρυση σύγχρονων στρατοπέδων συγκέντρωσης με σκοπό την εξόντωση των κρατουμένων. Στερώντας έτσι από τους ανθρώπους τη στοιχειώδη ατομική τους ελευθερία κίνησης στο μέγιστο βαθμό κι αφαιρώντας τους το βασικό τους δικαίωμα αυτοδιάθεσης του ίδιου του σώματός τους εν τέλει τον έλεγχο πάνω στην ίδια την ύπαρξη τους, τους καθιστά κυριολεκτικά «γυμνή ζωή» και ομήρους των συνοριακών καθεστώτων. Ασφαλώς, η δημιουργία αυτών των νέου τύπου κέντρων εγκλεισμού των μετακινούμενων πληθυσμών ως «λύσης» στο ζήτημα της αντιμετώπισης της παράτυπης μετανάστευσης προς την ελληνική επικράτεια υπαγορεύεται από τις καθιερωμένες

ανάγκες της κεντρικής, ευρωπαϊκής, καπιταλιστικής πολιτικής των «κλειστών» - μόνο για τις/τους αιτούσες/-τες άσυλο- συνόρων, αλλά των ανοιχτών για τη διακίνηση των εμπορευμάτων, τη μετακίνηση των πολιτών των δυτικών κρατών, καθώς και την κατ' εξαίρεση κυκλοφορία μερικών «αξιοποιήσιμων» πολιτ(ιδ)ών τρίτων χωρών με «αυξημένα προσόντα». Γι' αυτό, τα κροκοδείλια δάκρυα των ευρωπαίων αξιωματούχων που ενόσω διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους ότι αντιτίθενται στην απάνθρωπη μεταχείριση των προσφύγων – μεταναστών και στην καταπίεση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους μέσα σε «νέες Μόριες» (στο στυλ της μελοδραματικής δήλωσης «NO MORE MORIAS!» της ευρωπαϊκής επιτρόπου Ylva Johansson στις 24.09.2020), χρηματοδοτούν τις επιχειρήσεις της FRONTEX, τον εξοπλισμό των θανατηφόρων συνόρων και την κατασκευή των κλειστών κέντρων κράτησης με οπλική και πληροφορική τεχνολογία νέας γραμμής, δε μας πείθουν. Μας υπενθυμίζουν περισσότερο ότι η δικαιοσύνη και η ισονομία είναι ανέφικτες συνθήκες σε καθεστώς νεοφιλελεύθερης, αστικής δημοκρατίας και παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού.

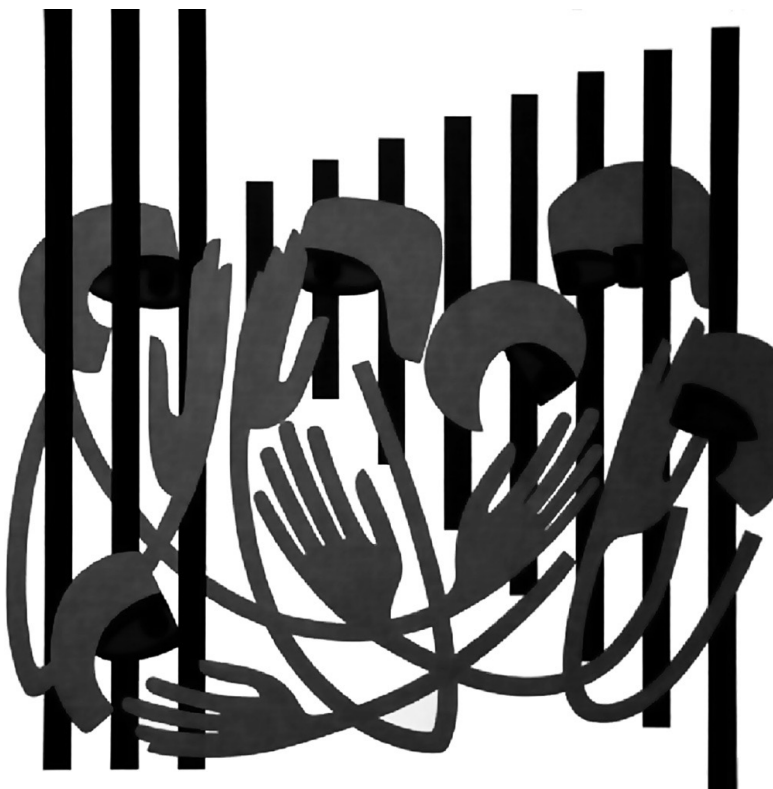
Μέσα σ' ένα τέτοιο οικονομικό- πολιτικό πλαίσιο, όπου το συστατικό του νεοφιλελευθερισμού σταδιακά γιγαντώνεται εις βάρος των κοινωνικών και πολιτικών ελευθεριών, δε μπορεί παρά η διαχείριση των εγκλεισμών των υπερεξουσιών ζωών να εντάσσεται στα σχέδια κερδοσκοπίας των ιδιωτών με τη διευκόλυνση των κυβερνητικών ελίτ. Έτσι, περνάμε πλέον σε μία φάση όπου το κράτος αποκτά τον αποκλειστικό έλεγχο της διαδικασίας, για να συνάψει στη συνέχεια συμφωνίες εξοπλισμού των χωρών με πανάκριβα συστήματα ελέγχου τελευταίας τεχνολογίας από βιομηχανικούς κολοσσούς και να εκχωρήσει τη διαχείριση όλο και περισσότερων λειτουργιών τους όπως η σίτιση, η φύλαξη ή η τεχνική υποστήριξη σε μεγάλες, φίλα

προσκειμένες εταιρείες. Οι εταιρείες αυτές χρησιμοποιούν στη συνέχεια τις/τους συμβασιούχους εργαζόμενους που προσλαμβάνουν ως ιδιωτικούς, κομματικούς στρατούς που εκχωρούν την εκλογική τους δύναμη, προκειμένου να διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας τους.

Η εκτίμηση των διακρατικών αρχών της μεταναστευτικής διακυβέρνησης στη συγκεκριμένη συγκυρία ότι τα προηγούμενα μοντέλα δομών είτε τα επονομαζόμενα «Ανοιχτά Κέντρα Φιλοξενίας», είτε ακόμα και τα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (κατά κόσμο Hotspots) που ήδη επέβαλλαν στις / στους κατοίκους τους μια σειρά χωροχρονικών περιορισμών δεν ήταν αρκετά αποτελεσματικά και γι' αυτό και έπρεπε να αντικατασταθούν από εγκαταστά-

σεις που να πληρούν υψηλής ασφαλείας αντιαντίληψή τους υπέρ της μετάλλευσης των πληθικαιώματα για την κεριδιωτικών επιχειρήσετα πρόσωπα χάνουν την ζωές τους καθίστανται όλα τα στάδια της μεταθα κάνουν μπίζνες στις λαθροδιακινητές θα τη διαχείριση της υπαρεπίσημων θεσμών, σώπων που υπηρετούν στικό και τενοκρατικό των ανθρώπινων πόεν τέλει αυτή τη σά. Το καπιταλιστικό εθνα συγκαλύψει και να ματά του κατασκευάζοπροσφυγ(ισ)ων τον πλέον-κι εξωτερικό

προδιαγραφές φυλακών κατοπιρίζει τη χυδαία εντατικοποιημένης εκθυσμών με ανεσταλμένα δοφορία των μεγάλωνων: από τη στιγμή που αυτεξουσιότητά τους, οι πηγή κερδοφορίας σε νάστευσής τους. Όλοι πλάτες τους; μετά τους πρέπει να κερδίσει από ξής τους μια πλειάδα οργανώσεων και προτο δεδομένο μιλιταρι-μοντέλο απομύζησης ρων, δισαιωνίζοντας πια τάξη πραγμάτων. κό κράτος προσπαθεί εκλογικεύσει τα εγκλήντας στο πρόσωπο των ιδανικό εσωτερικό- και εχθρό της κυρίαρχης τά-

ξης πραγμάτων. Προετοιμάζοντας την κοινωνία να δεχτεί το φασισμό, αναπαριστά τις/τους ξεριζωμένους/-ους ως «μι-αρά παράσιτα» και ταυτόχρονα ως απειλή για ενότητα και υγεία του έθνους, ανάγοντάς τις / τους κατ' αυτό τον τρόπο σε αποδιοπομπαίους τράγους, υπαίτιες/-ους για κάθε δεινό που μαστίζει τη χώρα. Προκειμένου να το πετύχει αυτό είναι βασικό το να τους στερήσει το ανθρώπινο πρόσωπό τους απομονώνοντάς τους σε γκέτο και μοντέρνες φυλακές υψηλής ασφαλείας που καταργούν τη δυνατότητα αλληλεπίδρασής τους με μέλη των τοπικών κοινωνιών.

Ωστόσο, ο μετασχηματισμός της κοινωνίας σε μια απόλυτα χειραγωγήσιμη μάζα υπόδουλων που φοβούνται να σταθούν δίπλα σε όσες/-ους αγωνίζονται για μια ζωή χωρίς οδύνη κι εκμετάλλευση, αλλά με ελευθερία και αξιοπρέπεια δεν πρέπει και δε θα μπορέσει ποτέ να πετύχει όσο είμαστε κι εμείς εδώ. Εμείς γνωρίζουμε καλά ότι η ελληνική κοινωνία δεν κινδυνεύει από τους πρόσφυγες. Τα αναγκαία για μια αξιοπρεπή διαβίωση μας τα στερούν τα αφεντικά που μας εκμεταλλεύονται και το κράτος που μας ελέγχει κι όχι όσες/-οι ψάχνουν γη για να σταθούν. Η μοίρες μας είναι συνδεδεμένες, γι' αυτό θεωρούμε την αντίσταση ενάντια στα συντοριακά καθεστώτα προσωπική μας υπόθεση, ως αντίσταση στην επέλαση του φασισμού.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΕΠΑΝΑΠΡΟΩΘΗΣΕΙΣ!

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ – ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΑΣΥΛΟ –ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ, ΣΤΕΓΗ, ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΙ ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ/-ΟΥΣ!

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ.